

STYL: Muzejní noc hýřila světlem, přetékala nápady

20.5.2015 genusplus.cz

Text *Mad*, rozhovory *Darka*, Cestovní ruch

Letošní Muzejní noc pod Ještědem byla výjimečná i z celostátního pohledu. Zahájením již 11. ročníku Festivalu muzejních nocí bylo totiž poctěno Severočeské muzeum v Liberci, což účastníkům slibovalo nebývale bohatý program jak v Liberci, tak v Jablonci.

V Liberci se stala epicentrem dění křižovatka Masarykovy třídy s Vítěznou ulicí, kde byl dokonce kvůli velkému festivalovému pódiu zastavený provoz, hudba hrála až do půlnoci a show zakončil velkolepý ohňostroj, údajně srovnatelný s tím, který dostal k třicetinám Hubáčkův Ještěd. Akce se zúčastnily nejen instituce na křižovatce sídlící, tedy Oblastní galerie, Severočeské muzeum a Technické muzeum, ale i Botanická zahrada a troškou do mlýna přispěla i IQlandia a Lidové sady. V Jablonci nad Nisou oslavy probíhaly v Muzeu skla a bižuterie a v Domě Jany a Josefa V. Scheybalových. Zde večer probíhal v komornějším duchu, což vůbec nebylo na závadu. Vládla sousedská pohoda a Manželé Scheybalovi by se divili, jak jejich dům praská ve švech. Pracovníci této instituce, fungující jako infocentrum, galerie a muzeum zároveň, totiž s obdivuhodnou odvahou pořádají stále ambicioznější akce. Po letošním fantastickém úspěchu by měli i oni uvažovat o přesunu Muzejní noci na přílehlou křižovatku nebo na některé jablonecké náměstí.

Tématem letošního ročníku festivalu bylo SVĚTLO, a v obou městech se proto konaly lampionové workshopy. Mezi Libercem a Jabloncem jezdil po celý večer festivalový historický autobus, takže si Liberečáci a Jablonečáci mohli své lampiony porovnat. Loni jsme se o Muzejní noci pod Ještědem (report je ZDE) věnovali jen Liberci. Letos jsme vyrazili i do Jablonce, kde také začneme naši obrazovou reportáž.

Dům manželů Jany a Josefa V. Scheybalových po rozsáhlé rekonstrukci funguje teprve dva a půl roku. Přesto se díky své pozoruhodné dramaturgii již stal významným centrem jabloneckého společenského života. Dům byl původně farou, postavenou roku 1794 podle plánů Josefa Arnolda. V podstatě dnešní podobu dala budově neorenezanční přestavba, kterou roku 1892 provedl architekt a stavitel Arwed Thamerus.

Celý večer pojatý ve stylu 60. let minulého století probíhal v režii jabloneckých středních škol. V přízemí vás přivítal JAZZTET jablonecké ZUŠ. Škoda, že architekt Thamerus při návrhu přestavby netušil, co se zde bude odehrávat o pár generací později, a chodbu nenavrhoval akusticky lépe a hlavně prostornější.

Plno bylo i pod střešou, v muzeu manželů Scheybalových, které se v pátek 15. května změnilo v divadelní scénu využívající festivalový motiv SVĚTLA pro stínové divadlo. O program se postarali...

...jeden Bára Bernátová (tanec) a Jiří Pokorný (klávesy) z gymnázia U Balvanu...

...a především pro tuto noc speciálně vytvořený divadelní soubor studentů gymnázia Dr. Antona Randy, rovněž z Jablonce nad Nisou.

Někteří členové souboru právě řeší poslední detaily představení (fotka reaguje na přejetí myši) a my dodejme, že za jejich velkým úspěchem stojí i pomoc Jitky Jungmannové a Jiřiny Rehořové, které na gymnázium vyučují mimo jiné výtvarnou a hudební výchovu.

Zvláště povedené byly živé obrazy na motivy písní Jiřího Šlitr. Výstava jeho kreseb tak neplánovaně měla vtipnou derniéru. Ukázky z živých obrazů a z dalšího programu Domu manželů Scheybalových plus rozhovory s některými aktéry (odchytili jsme i pana primátora) jsme pro vás zaznamenali do tohoto patnáctiminutového videa:

Přesuňme se do Liberce. I zde vládlo světlo. V Severočeském muzeu jste mohli navštívit například výstavu svícňů, historických lampionů, vernisáž výstavy *Via Lucis* a dvě večerní módní přehlídky s názvem PULS, zahrnující kolekci futuristických oděvů Zuzany Hrubošové a módních doplňků Jany Černé, využívajících technologii optických vláken. Škoda, že druhá přehlídka kolidovala s baletem,

servírovaným na prozářeném podnosu naproti přes ulici v Lázních - galerii. Že by obě instituce chytaly manýry komerčních stanic, nasazujících proti sobě atraktivní programy? Technické muzeum nabízelo výklad principů světla, Botanická zahrada noc rozsvítila novou expozicí leknínů a Lidové sady nabídly bezplatný pohled z věže na rozzářený Liberec.

Jak jsem již napsal úvodem, křižovatce dominovalo velké pódium, na které se vešel celý Big'O'Band Liberec. Tento pěkný, leč ve světě běžný nápad, ve své tiskové zprávě náležitě vyzdvihlo i město Liberec. Na tom by nebylo nic zvláštního, kdybychom neměli v paměti, jak v opozičních dobách někteří vedoucí členové momentálně vládnoucí ZPL tvrdě brojili proti festivalu Benátská noc s tím, že naruší dopravu a noční klid. Ono v té tiskové zprávě je víc zajímavostí. Některé body programu, které byly součástí Noci pod Ještědem minimálně již loni, jsou prezentovány jako naprosté novinky a v kontextu budícím dojem, že jde o zásluhu nového vedení.

Nás zaujala především noční poetika parku muzea.

Kvetoucí rododendrony svítí skoro samy od sebe :-)

IQlandia se letos prezentovala jen skromným stanem umístěným mezi stánky regionálních trhovců. Zřejmě má ještě v živé paměti loňský nájezd návštěvníků hrozící zbořením IQlandie.

Galerie Lázně, kterou se za ten večer prohnalo 7 000 návštěvníků, nabídla mimo výstav i světelnou show sdružení Fireshow JBC. Ano, správně, importovanou z Jablonce...

...a vystoupení baletu DFXŠ Liberec, které bohužel kolidovalo s futuristickou přehlídkou u "konkurence." Když jsme si přečetli, že nese název SVĚTLO-PLAVCI a pod konceptem a choreografií je podepsaný Jan Březina, báli jsme se, že půjde o reprízu vleklé loňské site specific performance. Pravda, shodné prvky tu byly, ale na rozdíl od loňska jsme byli svědky mimořádně povedeného, svižného a vtipného skeče, který na prosvětlené podlaze působil fantasticky a zaslouženě sklídl mohutné ovace.

Natočili jsme pro vás ukázkou SVĚTLO-PLAVCŮ baletu DFXŠ Liberec i část vystoupení Fireshow JBC:

Tak kvalitní program by jistě potěšil i císaře Františka Josefa. A my se za rok těšíme na shledanou!